

tidligere, hvis hun af Helbredshensyn maa trække sig tilbage fra Hospitalsarbejdet, — det har man allerede Exemplar paa, skønt den nye Sygeplejerordning paa Hospitalerne endnu ikke er 20 Aar gammel. Ganske vist er det de færreste Plejersker, der opnaa en saa gunstig Stilling, men ved de københavnske Hospitaler findes dog 25 saadanne Pladser. De øvrige fast ansatte Plejersker ved Hospitalerne i København have en Gage paa indtil 480 Kr., foruden at de enkelte Steder faa Gratialer paa 120 Kr., desuden fri Station samt Ret til Pension, en Stilling, der økonomisk set maa betragtes som ret tilfredsstillende, især naar man vil se hen til, at vore Sygeplejersker under hele deres Uddannelse faa fri Station, og at de efter de første Par Maanedes Forløb tilmed faa Gage; denne Gage er vel ikke stor, omtrent halvandet Hundrede Kroner aarlig, men en Sygeplejerske har ikke megen Lejlighed til at lufte sin Pynt, saa den holder forholdsvis længe.

Selvfølgelig er det langt fra overalt i Landet, at en Sygeplejerskes Stilling er saa god, ja der findes Pladser, hvor Misforholdet mellem det Arbejde, der fordres, og den Løn, der bydes derfor, er meget iøjnefaldende. Men det maa være Sygeplejerskernes og Fremtidens Sag at forbedre den Slags Forhold!

For den, der har Haab om at vinde de bedre om ikke de bedste Pladser, er altsaa en Sygeplejerskes Stilling ret attraktiv, — og jeg vil her benytte Lejligheden til kort at lægge mine Medsøstre paa Sinde, at det er af stor Betydning, at en Stilling giver Ret til Pension, at Pensionsret er et Gode, som de fleste lægge altfor ringe Vægt paa, men som man bør lære at sætte Pris paa itide, for at den ikke skal falde bort. Endelig vil jeg bede Dem regne ud, hvad et stort Værelse med Belysning, Varme, Vads og god, rigelig og nærende Kost er værd. Under 60 Kr. maanedlig vil det vist ikke kunne faas i noget Pensionat. Saasnart en Plejerske paa et Hospital har sit eget Værelse, vil hun altsaa, selv om hun kun har Elevgage, have saa stor en Indtægt, at hun strængt taget burde betale Skat af den.

De have maaske hørt Bemærkninger om Maden paa vore Hospitaler, der bringe Dem til at studse over, at jeg betegner den som „god, rigelig og nærende Kost“? Og dog tror jeg at turde forsikre Dem om, at de Indvendinger, der mulig endnu kunne gøres mod Kosten, med Lethed ville blive fjernede, saasnart Sygeplejerskerne selv komme med fornuftige Forslag til Forbedring. Denne Forbedring maa nærmest gaa ud paa en hyggeligere Servering og mere Madro,